

CSALÁDI LEGENDÁRIUM

A hat Kecskés-testvér: István, Julianna, Erzsébet, Zsuzsanna, Márta és Dénes. Mi a két legfiatalabb Kecskés-lánnyal, az 1924-ben született Zsuzsannával és az 1927-ben világra jött Mártával beszélgettünk 2001-ben – a család történetéről is.

„Apuka 1880-ban Szegváron született. Hogy mennyire szegény paraszti család gyermeke volt, mutatja, hogy az édesanyja nem tudott írni és olvasni. Apuka viszont a legjobb tanulóknak járó ösztöndíjjal a szegedi Tisza-parti közgazdasági szakközépiskolába került – idézi az egykor szüleitől hallott történetet Zsuzsanna. Az is a családi legendárium része, hogy az ifjú Kecskés István mint diák, jómódú emberek gyerekeit korrepetálta, így teremtve elő tanítónővé lett testvére taníttatásának költségeit.

A múlt évszázad első felének légkörét érzékelteti Kecskés István foglalkozásának elnevezése is: írnoki állást kapott 1902-től a szegedi városházán, majd – miután letöltötte a katonaságot – 1906 körül főpénztárnok az Ármentesítő Társulatnál. A biztos állásba került fiatalember családot alapított, első gyermeke születésének 1908-ban örülhetett. Ám néhány év múlva fiatal feleségét elvitte a tüdőbaj. A három gyermekes özvegyember ismét megnősült. A hitves, Zsuzsanna, Márta és Dénes édesanyja a korabeli fotográfiáról ábrándozva-elgondolkodva néz ránk. A minden részletében a századelőt idéző fényképfelvétel készültekor még nem tudhatott sem az előtte sorakozó szépségekről, sem a reá és családjára váró megpróbáltatásokról.

Egészen Piaveig, Isonzóig sodorta az első világháború Kecskés Istvánt. Ő mesélte gyermekeinek, hogy milyen embertelen körülmények között harcoltak, éhségüket csillapítandó fűvet ettek... A világegészből hadirokkantként kevergőzött haza: meglőtték a lábát... De nem csak ez emlékeztette a világegésre; élete végéig bottal járt... Szegeden városháza, a hadirokkantak gyámolítója volt...”